

JAARGANG 22

FEBRUARI 2025

NR. 2 - 233

R

ECHTSTREEKS

MAANDBLAD VOOR EVANGELISATIE EN GELOOFSOPBOUW

DEZE MAAND:

3 VAN DE REDACTIE

‘Wat spoedig moet gebeuren’

4 DE KOMST EN DE DAG VAN DE HEER

2 Petrus 3

Waar is de belofte van zijn komst? Want sinds de vaders zijn ontslapen, blijft alles zo als van het begin van de schepping.

6 DE VERBORGENHEID VAN DE OPNAME

1 Thessalonicenzen 4:15-18

7 REPLY

Vraag over de vrouwelijke vijand

Is de vijandin Babel;
of zijn het de omliggende volkeren;
of het ongelovige deel van het volk?

8 EN HIJ ZAL ELKE TRAAAN VAN HUN OGEN AFWISSEN

Openbaring 21:4

9 WOORDSTUDIE

Want God nam hem weg!

10 HET BOEK PREDIKER

Deel 18 - Een en Al Vluchtigheid

12 DE HEILIGE STAD

Openbaring 11

12 BESTUDEER DE SCHRIFTEN

COLOFON

Doelstelling

‘Rechtstreeks’ is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: ‘...groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus’ (2 Petr. 3:18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen.

Digitaal magazine

‘Rechtstreeks’ is een digitaal blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt op:

<https://www.oudesporen.nl/>

Elf keer per jaar wordt dit blad als pdf gepubliceerd. Een pdf is met het programma **AcrobatReader®** (een gratis programma van Adobe) te lezen. Reeds gepubliceerde nummers van ‘Rechtstreeks’ zijn te downloaden op de site:

<https://www.oudesporen.nl/rechtstreeks>

Redactie

Hugo Bouter; Ger de Koning; Gerard Kramer; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1 Thessalonicenzen 5:21 ons leert.

Copyright

De meeste artikelen in dit blad zijn auteursrechtelijk beschermd. Verdere openbaarmaking en/of verveelvoudiging daarvan in welke vorm dan ook is slechts toegestaan na toestemming van de redactie. Gebruikte foto’s en illustraties zijn ofwel uit eigen archief, fotostock, of anders aangegeven.

Correspondentieadres

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

VAN DE REDACTIE

‘WAT SPOEDIG MOET GEBEUREN’

Gerard Kramer

Aan die woorden moest ik denken, toen mij opviel dat de toekomst in het huidige nummer van Rechtstreeks een prominente plaats inneemt.

In het artikel ‘de dag en de komst van de Heer’ schrijft de anonieme auteur een leerzame inleidende opmerking:

‘Petrus schrijft aan gelovige Joden, die bekend waren met het begrip ‘de dag van de Heer’. In het Oude Testament wordt die dag vermeld als de dag van Gods regeringswegen met deze aarde. Het is echter niet alleen de dag dat de mensen opgewekt zullen worden om geoordeeld te worden voor de Grote Witte Troon. De dag van de Heer is de dag van Gods afrekening met de wereld zoals die is. Het is een dag die de mensen zal overvallen te midden van hun drukke leven en hen roept om rekenschap af te leggen. Het Oude Testament, dat zich bezighoudt met de mens op aarde, geeft aan die dag veel aandacht. De Grote Witte Troon staat geheel buiten de wereld. De hemel en de aarde zijn dan voorbijgegaan, het zal een oordeel zijn dat de eeuwigheid inluidt’ (Openb. 20:11-15).

Hugo Bouter schrijft in zijn artikel ‘De verborgenheid van de opname’ iets dat iedereen die een geliefde door de dood heeft verloren, mag bemoedigen en troosten:

‘De machtige roepstem van de Heer, die Zelf van de hemel neerdaalt, zal de ontslapenen uit hun graven roepen en tevens degenen die nog in leven zijn veranderen en Hij zal hen allen bekleden met onvergankelijkheid en met onsterfelijkheid. Elders noemt Paulus het opstandingslichaam ‘onze woning die uit de hemel is’. Hij verlangde vurig hiermee overkleed te worden’ (vgl. 2 Kor. 5:1-5).

Kris Tavernier is zo eerlijk te schrijven dat hij niet het antwoord weet op een vraag over een gedeelte uit de profeet Micha. Toch sluit hij zijn verkenning af met een bemoediging die hij op een ander citaat van deze profeet baseert:

‘Ik besluit graag met de woorden van Micha 7:7: ‘Maar ik zal uitzien naar de Heere, ik zal wachten op de God van mijn heil. Mijn God zal mij horen’. Dat is de stem van

het gelovige overblijfsel, of van de individuele gelovige, wat de omstandigheden ook mogen zijn. Het is een stem van verwachting, geduld en vertrouwen. Mag dit ook onze houding zijn, wie de vijand dan ook mag zijn die wij tegenkomen in ons leven. Want Hij is ‘de God van mijn heil’.

Johan Schep signaleert in zijn artikel, getiteld: ‘En Hij zal elke traan van hun ogen afwissen’, dat er veel verdriet in deze wereld is, zoals bijvoorbeeld de oorlog in Oekraïne. Hij betoogt dat we in een tijd van onzekerheid mogen gehoorzamen aan wat we wél weten, en schrijft dan:

‘In Jozua 5:13 staat Jozua vlak voor de strijd om de stad Jericho. Hij slaat zijn ogen op en ziet een Man met een getrokken zwaard in Zijn hand. Jozua vraagt aan hem: Hoort U bij ons of bij onze tegenstanders? Hierop antwoordt Hij hem: Nee, maar Ik ben gekomen als Bevelhebber van Gods legermacht. Daarna geeft de Man, die waarschijnlijk een voorafschaduwing is van de Heere Jezus, hem bevel wat hij moet doen. Jozua gehoorzaamt en doet wat Hij zegt, en het gevolg is dat de muren van Jericho vallen en zijn eigen naam niet wordt geëerd’ (vgl. Hebr. 11:30).

In de WoordStudie gaat het over de wegneming van Henoeh, de man die niet stierf en levend door God werd weggenomen. Henoehs wegneming door de Heer wijst vooruit naar de opname van de gemeente:

‘Ook hier in 1 Thessalonicenzen 4:17 gaat het om een ‘wegrukken’, vandaar het Duitse ‘Entrückung’ en het Engelse ‘rapture’ als aanduiding voor wat in het Nederlands doorgaans de ‘opname’ wordt genoemd: een supersnelle, miraculeuze verplaatsing van zowel de opgestane ontslapen gelovigen als de op dat moment nog levende, veranderde gelovigen vanaf de aarde – precies zoals bij Henoeh!’

Ook Ger de Koning verwijst in zijn artikel over Prediker 8 naar de toekomst:

‘Het kwaad van vers 6 wordt vooral veroorzaakt door het feit dat de mens geen grip heeft op de toekomst, ‘hij weet niet wat er gebeuren zal’ (vers 7). De mens zonder God weet niets over de toekomst. Niemand kan hem die vertellen, zeker de waarzeggers niet. Alleen God kent de toekomst en weet wat er zal gebeuren. Hij maakt die toekomst ook bekend en zegt wanneer bepaalde dingen gebeuren. Met het oog op de toekomst waarschuwt Hij de mens’ (Jes. 46:10-11).

De anonieme auteur van het slotartikel wijst erop dat Jeruzalem in de toekomst toch weer een ‘heilige stad’ zal worden genoemd:

‘Pas in het elfde hoofdstuk van het boek Openbaring zien we weer een plek op aarde die opnieuw positief wordt genoemd als het doel van speciale belangstelling van Gods kant. Het is op deze uitverkoren plek, ondanks al het kwaad dat daar is en ondanks alle goddeloosheid van de naties, dat we een nieuw getuigenis vinden dat op wonderbare wijze wordt gehandhaafd’.

Met de zekerheid van deze door de Heer gegeven toekomst mogen we elkaar ook in onze onzekere tijd bemoedigen en een hart onder de riem steken! Namens de redactie, Gerard Kramer

DE KOMST EN DE DAG VAN DE HEER

2 PETRUS 3

N.N.

‘Geliefden, dit is al de tweede brief die ik u schrijf. In beide wék ik door herinnering uw oprechte gezindheid op, opdat u terugdenkt aan de woorden die tevoren door de heilige profeten gesproken zijn en aan het gebod van de Heer en Heiland, door uw apostelen verkondigd. Weet dit eerst, dat er in het laatst van de dagen spotters met spotternij zullen komen, die naar hun eigen begeerten wandelen en zeggen: Waar is de belofte van zijn komst? Want sinds de vaders zijn ontslapen, blijft alles zo als van het begin van de schepping’ (2 Petrus 3:1-4).

Wij vinden het misschien vreemd dat de Geest van God in dit hoofdstuk, in plaats van de komst van de Heer in detail te bespreken, overgaat op de dag van de Heer. Veel lezers van dit deel van het Woord en van andere teksten van het Nieuwe Testament lopen het gevaar in hun haast juist daardoor beide dingen te verwarren. Maar het blijft altijd waar dat het dwaze van God wijzer is dan de mensen (1 Kor. 1:25).

Petrus schrijft aan gelovige Joden, die bekend waren met het begrip ‘de dag van de Heer’. In het Oude Testament wordt die dag vermeld als de dag van Gods regeringswegen met de aarde. Het is echter niet alleen de dag dat de mensen opgewekt zullen worden om geoordeeld te worden voor de Grote Witte Troon. De dag van de Heer is de dag van Gods afrekening met de wereld zoals die is. Het is een dag die de mensen zal overvallen te midden van hun drukke leven en hen roept om rekenschap af te leggen. Het Oude Testament, dat zich bezighoudt met de mens op aarde, geeft aan *die dag* veel aandacht. De Grote Witte Troon staat geheel buiten de wereld. De hemel en de aarde zijn dan voorbijgegaan, het zal een oordeel zijn dat de eeuwigheid inluidt (Openb. 20:11-15).

Waar is de belofte van zijn komst? Want sinds de vaders zijn ontslapen, blijft alles zo als van het begin van de schepping.

Let op de wijsheid van God. De mensen waarvan hier sprake is, spotten niet met de dag van de Heer. Zelfs een onbekeerde Jood, die het Oude Testament kende, was bang om de schijn op zich te laden geen aandacht daaraan te schenken. Maar deze mensen zeggen: ‘Waar is de belofte van Zijn komst?’ Jullie christenen verwachten toch de komst van de Heer om jullie gelukkig te maken? Maar jullie zijn de ellendigste mensen op aarde! Jullie genieten nergens van. Jullie scheiden je af van wat wij belangrijk vinden en

waarvan wij genieten. Jullie hebben op alles wel wat aan te merken, op onze slechte zaken, maar ook op onze goede dingen. En Hij komt maar niet! ‘Waar is de belofte van Zijn komst?’

Wat zegt de Geest van God nu tegen hen die de hoop van de heiligen verachten? Zijn antwoord is naar mijn mening: ‘Ik wil het met jullie niet hebben over de hoop van de christenen, een onderwerp waarover jullie maar lichtzinnig denken. Maar Ik waarschuw jullie en herinner jullie aan een verschrikkelijke gebeurtenis die jullie vergeten zijn, maar die zal plaatshebben: dat is de dag van de Heer’ (zie kader hieronder).

Dat wordt behandeld in 2 Thessalonicenzen en daar wordt hetzelfde onderscheid gemaakt. De apostel spreekt in hoofdstuk 1 over het ernstige karakter van die dag in zijn gerechtigheid voor de heiligen en vergelding voor de zondaars. Hoofdstuk 2 tekent met name de vernietiging van de zoon van het verderf, de mens van de zonde, die zich verheffen zal aan het einde, de rijpe vrucht van de christelijke afval. Kortom, zijn onderwerp is de dag van de Heer. Hierover hadden de Thessalonicenzen verkeerde uitleg gekregen, die hen had geschokt en verontrust in hun geest. Maar Paulus smeekte hen door de komst van de Heer, die zo rijk is aan heerlijke en troostende gedachten, aan deze geruchten zonder grond geen gehoor te geven. Vergelijk ook hiermee 1 Thessalonicenzen 4 en 5. Hun speciale verwachting was in elk geval hun bijeenvergadering tot de Heer, en die houdt verband met Zijn komst. Terwijl Zijn dag bewaard blijft voor het oordeel over Zijn tegenstanders.

Dat betekent dus dat Gods Geest het onderwerp van de hoop van de gemeente en van de christen laat liggen. Hij spreekt niet over *de komst van de Heer* om ons tot Zich te nemen en ons te ontrukken aan dit aardse toneel, om ons in te voeren in het Vaderhuis in eeuwige vrede. In 2 Petrus behandelt de Heilige Geest dit onderwerp niet. In Judas geeft Hij ons terloops een indruk van de zegen die de heiligen wacht voor Gods aangezicht: ‘Hem nu die machtig is u te bewaren zonder dat u struikelt en u onberispelijk voor Zijn heerlijkheid te stellen met vreugdegejuich’ (vs. 24). Door dit vers kunnen wij een blik werpen op de grote vreugde van de heiligen. Hiervan zal de wereld niets weten, die zal nooit iets zien van de dingen waarvan de christen geniet in de tegenwoordigheid van God de Vader. De wereld zal nooit iets kunnen begrijpen van de komst van de Heer, die ons in de hemel zal opnemen.

De wereld zal de *dag* van de Heer zien, en als die zal komen zullen alle heiligen van de Heer bij Hem in de hemel zijn, in het volle licht en de volle gemeenschap van het Vaderhuis. Daarna zal Hij met hen geopenbaard worden in de heerlijkheid van de Vader en de engelen voor het oog van de wereld, en dan zal het oordeel komen. De Heer zal van de hemel neerdalen om Zich met de mensen bezig te houden: met hun wegen, werken en plannen op de aarde. Dat wordt in 2 Petrus 3 behandeld.

Petrus zegt: 'Zij spotten met onze hoop, maar ik herinner jullie aan iets waarvoor zij bang zijn. Als zij erover horen spreken, zullen ze beven'. *'Maar laat dit ene u niet onbekend zijn, geliefden, dat een dag bij de Heer is als duizend jaar en duizend jaar als een dag'* (vs. 8). De Heer kan op een wonderlijke wijze in één dag gebeurtenissen volbrengen, die anders eeuwen nodig zouden hebben. Hij kan ook gebeurtenissen van één dag met groot geduld duizend jaar laten duren.

'De Heer vertraagt de belofte niet zoals sommigen het voor traagheid houden, maar Hij is lankmoedig over u, daar Hij niet wil dat iemand verloren gaat, maar dat allen tot bekering komen' (vs. 9). Dit vers veroordeelt de verschrikkelijke gedachte dat de mens alleen maar gemaakt is om in de hel geworpen te worden. Integendeel, God wil hem redden. Zijn hart is door medelijden met de mensen bewogen. Hij houdt Zich met hen bezig, roept hen en laat hun het evangelie prediken, opdat zij het aannemen. Dat is zuivere genade. De genade alleen opent het hart voor de liefde van God. Maar de zonde en het ongeloof van de mens maakt dat hij Zijn barmhartigheid verwerpt.

Of het uitstel nu kort duurt of lang, duizend jaar of één dag, de dag van de Heer zal plotseling komen als een dief in de nacht. Hij zal zeker niet welkom zijn voor de wereld. Die dag omvat de hele tijd vanaf de komst van de Heer ten oordeel tot op de Grote Witte Troon, na het duizendjarig Vrederijk. Dat is duidelijk te lezen in dit hoofdstuk: *'Maar de dag van de Heer zal komen als een dief, waarop de hemelen met gedruis zullen voorbijgaan en de elementen brandend vergaan en de aarde en de werken daarop zullen gevonden worden'* (vs. 10). Dat alles moet dus gebeuren, voordat deze dag eindigt.

'Daar dit alles dus vergaat, hoe behoort u te zijn in heilige wandel en godsvrucht' (vs. 11). Wij kunnen en moeten beseffen wat de mens is in zijn spot met de waarheid van God, maar het beste antwoord dat wij daarop kunnen geven is een *heilige wandel*. De kennis van onze hoop en van het verschrikkelijke oordeel dat allen wacht, moet gevolgen hebben voor onze wandel. De spotters verachten niet alleen de rechtvaardige wil van God, maar ook Zijn genade.

De Heer laat ons het belang van onze wandel zien aan het einde van de zin: *'terwijl u de komst van de dag van God verwacht en verhaast'*. Wij zouden voor onszelf willen dat die dag niet werd uitgesteld, maar wij bewonderen het geduld van God ten opzichte van de mensen. Dat laat ons het uitstel verdragen, hoewel wij verlangen naar Zijn komst, omdat wij weten dat de dag van de Heer zal aanbreken nadat Hij gekomen is om ons bij Hem te brengen (zie ook het kader rechts).

'Wij echter verwachten naar Zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont' (vs. 13). Gods gerechtigheid is de voornaamste gedachte van deze brief, net zoals van de eerste. De komst van de Heer voor

de Zijnen is geen openbaring van *gerechtigheid*, maar het betonen van Zijn *genade*. Hij is begonnen en Hij zal het voor ons ook voleindigen door te handelen in genade. Het is Zijn volmaakte en goddelijke genade, die ons heeft uitverkoren om bij Hem te zijn.

Maar wij hebben in dit hoofdstuk voor ons de dag van de Heer, die ons voorgesteld wordt met de gedachte aan *gerechtigheid*. Als die dag zal komen, zullen wij geopenbaard worden. De dag zal het openbaren. Dat is het ogenblik dat wij beloofd zullen worden voor ons lijden en onze trouw. Maar dat ogenblik zal ook aantonen waarin wij ontrouw zijn geweest en hebben gefaald.

Alles moet gebeuren,
voor het einde van de dag van de Heer.

De dag van de Heer zal niet eindigen, voordat alle kwaad zal weggedaan zijn en de gerechtigheid ingevoerd en bevestigd is, omdat alle vijanden verdwenen zijn. De dag van de Heer staat in het teken van de *gerechtigheid*, zoals Zijn komst in het teken van de *genade* staat. Er wordt nooit gezegd dat de wereld iets zal zien van de komst van de Heer voor Zijn heiligen. De wereld zal hun afwezigheid ongetwijfeld opmerken, maar dan is de genadetijd voorbij, hoewel er een goddelijk getuigenis wordt afgelegd met betrekking tot de oprichting van het koninkrijk en tot de oordelen. Harten kunnen dan worden geopend om dat aan te nemen. Maar de Schrift geeft geen enkele hoop voor hen die nu het evangelie afwijzen.

'U dan, geliefden, nu u dit van tevoren weet, weest op uw hoede dat u niet, door de dwaling van de zedelozen meegesleept, afvalt van uw eigen standvastigheid; maar groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als tot de dag van de eeuwigheid. Amen' (2 Petr. 3:17-18).

De dag van het oordeel kan niet de inhoud van onze hoop zijn. De dag van de Heer zal de heerschappij van de gerechtigheid op aarde brengen, een aarde die gereinigd is door het oordeel. Na het Vrederijk, als de eerste hemel en de eerste aarde zijn voorbijgegaan, breekt de dag van God aan, die zal schitteren in de nieuwe hemel en op een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont.

(H. Rossier, La venue du Seigneur).

DE VERBORGENHEID VAN DE OPNAME

1 THESSALONICENZEN 4:15-18

Hugo Bouter

‘Want dit zeggen wij u door het woord van de Heer, dat wij, de levenden die overblijven tot de komst van de Heer, de ontslapenen geenszins zullen vóórgaan. Want de Heer Zelf zal met een bevelend roepen, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel; en de doden in Christus zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, de levenden die overblijven, samen met hen in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht; en zó zullen wij altijd met de Heer zijn. Vertrouwt daarom elkaar met deze woorden’.

De apostel Paulus spreekt niet alleen over het wezen en het karakter van de gemeente in de huidige tijd, maar ook over haar heerlijke toekomst. Gods Geest heeft hem willen gebruiken om de hele, d.i. de volle raad van God te verkondigen (Hand. 20:27). Deze raad van God omvat ook de hemelse toekomst van de gemeente, de wederkomst van onze Heer Jezus Christus en onze vereniging met Hem, ‘onze bijeenvergadering tot Hem’ (2 Thess. 2:1).

De voltooiing van de gemeente zal plaatshebben in twee fasen, die direct op elkaar volgen:

1. de opwekking van de ontslapen gelovigen;
2. de verandering van de nog levende gelovigen.

Deze beide groepen gelovigen zullen gelijkvormig worden gemaakt aan de Heer in de hemel, om voor altijd met Hem te zijn en te delen in Zijn heerlijkheid. Dan zal de ware eenheid van de Heer met al de Zijnen, die nu reeds een *geestelijke* realiteit is, voor iedereen zichtbaar worden bij Zijn komst. Christus zal worden verheerlijkt in Zijn heiligen en Hij zal worden bewonderd in allen die hebben geloofd (2 Thess. 1:10).

Er zijn minstens drie bijbelgedeelten die over het geheimenis van de opname spreken, en wel: 1 Korintiërs 15:51-53; Filippenzen 3:20-21; 1 Thessalonicenzen 4:15-18. Aan het einde van zijn indrukwekkende verhandeling over de opstanding van Christus en van alle doden onthult Paulus tegenover de Korintiërs nog een verborgenheid: *‘Zie, ik zeg u een verborgenheid. Wij zullen niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar*

[ogenblik], in een oogwenk, bij de laatste bazuin; want de bazuin zal klinken, en de doden zullen onvergankelijk worden opgewekt en wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke onsterfelijke aandoen’ (1 Kor. 15:51-53).

Wie bedoelt de apostel hier met het woord ‘wij’? Dat legt hij uit in de brief aan de Thessalonicenzen. Wij, dat zijn de gelovigen die nog in leven zijn bij de komst van de Heer. Want wij zullen niet allen ontslapen, d.i. de doodsslaap moeten ondergaan. Met het oog hierop heeft Paulus een speciaal woord van de Heer ontvangen, dat hij doorgeeft aan de gelovigen die bezorgd zijn over het heengaan van hun geliefden: *‘Want dit zeggen wij u door het woord van de Heer, dat wij, de levenden die overblijven tot de komst van de Heer, de ontslapenen geenszins zullen vóórgaan. Want de Heer Zelf zal met een bevelend roepen, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel; en de doden in Christus zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, de levenden die overblijven, samen met hen in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht; en zó zullen wij altijd met de Heer zijn. Vertrouwt daarom elkaar met deze woorden’* (1 Thess. 4:15-18).

De machtige roepstem van de Heer, die Zelf van de hemel neerdaalt, zal de ontslapenen uit hun graven roepen en tevens degenen die nog in leven zijn veranderen en Hij zal hen allen bekleden met onvergankelijkheid en met onsterfelijke. Elders noemt Paulus het opstandingslichaam ‘onze woning die uit de hemel is’. Hij verlangde vurig hiermee overkleed te worden (vgl. 2 Kor. 5:1-5).

De opwekking van Lazarus uit de dood vormde al een illustratie van dit machtige roepen van de Heer, dat de dood definitief zal overwinnen (Joh. 11). In de brief aan de Filippenzen zegt de apostel hiervan het volgende: *‘Want ons burgerschap is in de hemelen, waaruit wij ook de Heer Jezus Christus als Heiland verwachten, die het lichaam van onze vernedering zal veranderen tot gelijkvormigheid aan het lichaam van Zijn heerlijkheid, naar de werking van de macht die Hij heeft om ook alles aan Zich te onderwerpen’* (Fil. 3:20-21).

Een en ander zal uiterst snel gebeuren, in een ondeelbaar ogenblik, letterlijk ‘een atoom’ van de tijd. De gemeente zal worden weggerukt van de aarde en de Heer zal haar zodoende bewaren voor het uur van de verzoeking, dat over het hele aardrijk zal komen (Openb. 3:10).

Het beeld van de bazuin is mede ontleend aan het optrekken van de Romeinse legers; de laatste bazuin gaf namelijk het signaal voor het *vertrek*. De Heer roept al Zijn strijders bij Zich en Hij geeft hun een laatste commando. Zo voert Hij hen binnen in de rust van de hemel, de intimiteit van het Vaderhuis met de vele woningen (Joh. 14:1-3).

en zó zullen wij altijd met de Heer zijn

REPLY

VRAAG OVER DE VROUWELIJKE VIJAND

Kris Tavernier

‘Verblijd u niet over mij, mijn vijandin, want als ik gevallen ben, zal ik weer opstaan, als ik in duisternis zit, is de HEERE mij een licht.

Ik zal de toorn van de HEERE dragen - want ik heb tegen Hem gezondigd - totdat Hij mijn rechtszaak voert en mij recht verschaft. Hij zal mij uitleiden naar het licht, ik zal Zijn gerechtigheid zien.

Mijn vijandin zal dat zien. Schaamte zal haar bedekken die tegen mij zei: Waar is de HEERE, uw God? Mijn ogen zullen op haar neerzien. Nu zal zij worden vertrapt als slijk op straat’ (Mi. 7:8-10).

Vraag

In Micha 7:8-10 gaat het over een vrouwelijke vijand. Wie wordt hiermee bedoeld?

M.R. uit Oostkamp (B)

Antwoord

Je stelt een goede vraag, maar het antwoord is niet zo eenvoudig. Ik durf er mijzelf niet absoluut over uit te spreken. De Bijbelcommentaren die ik geraadpleegd heb, geven namelijk drie mogelijke verklaringen voor de identificatie van deze vijandin. En het is daarbij de vraag waarom de vijandin uitdrukkelijk in de vrouwelijke vorm wordt genoemd.

Verklaring 1

De vijandin is Babel. Het is namelijk Babel, dat de verwoesting van Jeruzalem heeft teweeggebracht. In de Bijbel komt ook nog wel voor dat een stad als vrouwelijk wordt aangesproken. Zo slaat de uitdrukking ‘dochter van Sion’ op de stad Jeruzalem (Mi. 4:10). Sion is niet hetzelfde als Jeruzalem. Sion is een van de bergen (de belangrijkste) van Jeruzalem; en Jeruzalem is de stad. De stad Jeruzalem is dan de dochter van de berg Sion.

Zo zou de stad Babel als de tegenhanger van Jeruzalem hier dan ook in een vrouwelijke vorm worden aangesproken. Ze dient dan als synoniem voor het Babylonische rijk, zoals nu ook nog in de media gebruikelijk is om de naam van de hoofdstad van een land te noemen om het land te vertegenwoordigen. Bij uitbreiding slaat het woord ‘dochter’ dan niet alleen op de stad, maar ook op het hele volk. Jeruzalem wordt vrouwelijk voorgesteld als de dochter van Sion; en zo wordt ook de vijand vrouwelijk voorgesteld, namelijk als de stad Babel.

Maar vanuit de Bijbel hebben we geen bewijs dat Babel de spottende uitdrukking ‘Waar is de Heere, uw God?’ (Mi. 7:10) zou hebben gebruikt. Anderzijds was het niet ongebruikelijk dat een volk (of koning) zijn macht toeschreef aan zijn eigen god en daarbij de god van het andere volk bespote.

Verklaring 2

De ‘vijandin’ ziet op de omliggende vijandige volkeren. Deze hielden ervan om de ondergang van Israël en Juda te zien. In Psalm 79:10 en Joël 2:17 lezen we over heidenen die met Gods volk spotten met de woorden: ‘Waar is hun God?’ Het gaat dan om de vraag of God Zijn volk wel kan verlossen. Dit verklaart de spot van de vijandin in Micha 7:10, waar ook staat: ‘Waar is de Heere, uw God?’

Het enkelvoud dat gebruikt wordt, lijkt dit niet te ondersteunen, maar eerder één specifieke vijandin aan te geven. Tenzij alle vijandige volken als één geheel worden beschouwd. De inhoud van de spot is dan wel weer een argument.

Verklaring 3

De vijandin slaat op het ongelovige deel van het volk van God. In het boek Micha is het principe van het gelovige overblijfsel van belang (Mi. 2:12, 4:7, 5:2, 6-8, 7:18); trouwens ook in de eindtijdprofetie. Micha zelf treedt in Micha 7 naar voren als de stem van het gelovige deel van het volk, waarmee hij zich identificeert. Dit is dus het deel dat het oordeel erkent, maar ook gelooft dat God Zijn volk zal herstellen. Het ongelovige deel had ‘dochter van Sion’ moeten zijn, maar is zelf tot een vijandin geworden door ongelof in zijn eigen God.

Dit ondersteunt het enkelvoud; maar we hebben geen duidelijk bewijs van de genoemde spot. Intrinsiek is het principe van een gelovig overblijfsel, versus een ongelovig deel, wel kenmerkend voor het boek Micha.

Samenvattend: Ik durf mij dus niet uit te spreken over de identiteit van deze vijandin. Micha zal wellicht een van deze drie opties als de genoemde vijandin bedoeld hebben, maar het is moeilijk om hier stellig een uitspraak over te doen. Het geldt hoe dan ook voor elke vijand van God! Maar wie de vijandin ook mag zijn, ze heeft het bij het verkeerde eind.

Ik besluit graag met de woorden van Micha 7:7: *‘Maar ik zal uitzien naar de Heere, ik zal wachten op de God van mijn heil. Mijn God zal mij horen’. Dat is de stem van het gelovige overblijfsel, of van de individuele gelovige, wat de omstandigheden ook mogen zijn. Het is een stem van verwachting, geduld en vertrouwen. Mag dit ook onze houding zijn, wie de vijand dan ook mag zijn die wij tegenkomen in ons leven. Want Hij is ‘de God van mijn heil’.*

Is de vijandin Babel;
of zijn het de omliggende volkeren;
of het ongelovige deel van het volk?

EN HIJ ZAL ELKE TRAAN VAN HUN OGEN AFWISSEN

OPENBARING 21:4

Johan Schep

De Heere – niet wij – zal alle tranen van onze ogen afwissen. Wat maakte dat diepe indruk op mij, toen ik hoorde van de prediker die hierover sprak tijdens het zinken van de Titanic. Ik moet de laatste tijd ook wel eens een traan wegpinken bij het zien van het nieuws vanuit Oekraïne.

Je wordt er zo bij bepaald dat deze wereld vol verdriet is. Maar als je net een serie over de Hebreeënbrief mocht doorgeven, dan weet je ook dat de wereld voorbij gaat en dat er een nieuwe wereld komt waarin de Heere Jezus als de Vredevorst regeert (Hebr. 2:5). Bij het lezen van Openbaring 21 worden wij erbij bepaald dat de Bijbel begint met een huwelijk en eindigt met een huwelijk. De bruiloft van het Lam in Openbaring 19 zal een tijd zijn van onbegrensde blijdschap; en tranen zijn niet op hun plaats daarbij. Het mooiste van alles is dat de Heere bij de mensen zal wonen, net zoals bij Zijn volk in het Oude Testament (Ex. 25:8).

Wij leven nu in het domein van de satan (Kol. 1:13; vgl. Joh. 12:31). De duivel is de overste, de vorst van deze wereld. Wij mogen zijn macht nooit onderschatten. Hij heeft al eeuwenlang ervaring om alles wat mooi en goed is, stuk te maken. Maar wij moeten onze gedachten richten op de Heere Jezus. Hij wordt beschreven als de Bruidegom, Die springend over de bergen en huppelend over de heuvels naar Zijn bruid toekomt (Hoogl. 2:8). Dan zien we geen moeilijkheden, maar mogelijkheden.

Vanuit de Schriften wil ik u, of jullie, meenemen naar enkele voorbeelden om aan te tonen dat de Heere God soeverein is en uiteindelijk tot Zijn heerlijke doel komt. De slang verleidde Eva en dacht zijn doel bereikt te hebben, maar het voerde tot zijn ondergang. Want het Nageslacht van de vrouw heeft op het kruis de kop van de oude slang vermorzeld (Gen. 3:15; Openb. 12:9).

Toen de satan bijna alles van Job had afgepakt, zette de Heere God hem schaakmat en ontving Job uiteindelijk het dubbele terug (Job 42:12). De broers van Jozef verkochten hun jongere broer uit afgunst, en daardoor kwam hij als een slaaf in Egypte terecht. Jaren later vertelde Jozef aan zijn broers dat de Heere dit ten goede had gebruikt, want anders waren ze allemaal omgekomen van de honger (Gen. 45:8; 50:20). Na die woorden troostte Jozef hen en sprak hij tot hun hart.

Later luisterde een andere farao naar de satan en wilde Gods volk uitroeien. Dit is de farao die de verzorging en ook de opleiding van de toekomstige bevrijder Mozes betaalde. Het leidde tot de dood van alle eerstgeborenen in Egypte. Het volk wordt uitgeleid, maar staat dan voor de Schelfzee. Farao's machtige leger verdrinkt in de zee en Gods volk komt veilig aan de overkant; het verliet Egypte met een

grote buit. Uiteindelijk krijgt de Heere God alle eer en de naam van Mozes wordt dan niet genoemd (Ex. 15).

Toen de satan David aanspoorde om het volk te tellen, gebruikte de Heere dat om de plaats aan te wijzen waar de tempel moest worden gebouwd (1 Kron. 21-22). Haman wilde het Joodse volk uitroeien, maar het leidde tot zijn eigen ondergang en tot een glorieuze overwinning van Gods volk. Wat mij zo verbaast, is dat nadat Ahasveros en Haman besloten hadden het volk uit te roeien, zij er daarna gewoon een glaasje wijn op dronken (Esther 3:15b).

Het belangrijkste voorbeeld dat de Heere God alles ten goede kan keren, is de grootste zonde van de mensheid: namelijk om de Zoon van God te kruisigen, met als gevolg dat diezelfde mensheid juist zo vergeving en eeuwig leven ontvangt!

Het principe geldt nog steeds. Ik denk aan Paulus, die door de satan verhinderd werd naar Thessalonica te reizen. De Heere gebruikte dat om ons een bijzondere brief te geven, waarbij in elk hoofdstuk sprake is van de wederkomst van de Heere Jezus (1 Thess. 1:10; 2:18-19; 3:13; 4:17; 5:9). En dan de periode dat Paulus onschuldig in de gevangenis zit, maar ons toch bemoedigt dat zelfs dit ten goede uitwerkt. Want hierdoor bemoedigt hij de gelovigen in Rome en komen veel soldaten van de keizer tot geloof (Fil. 1:12; 4:22).

Nu een voorbeeld uit onze tijd. Hitler werd door de satan geïnspireerd om het Joodse volk uit te roeien. Een vreselijk plan, maar uiteindelijk leidde dat tot de ondergang van de dictator en zijn rijk en indirect tot de oprichting van de staat Israël.

Dan wat betreft de toekomst. De valse christus zal velen misleiden om het beeld van het beest te aanbidden. Het zal leiden tot zijn eigen ondergang, als hij en de valse profeet levend in de poel van vuur worden geworpen (Openb. 13; 19:20; 20:14). Wanneer ik nu naar de oorlog in Oekraïne kijk, heb ik eerlijk gezegd geen idee van het totale plaatje. Van alle kanten komt er ook gekleurd nieuws op ons af.

In Jozua 5:13 staat Jozua vlak voor de strijd om de stad Jericho. Hij slaat zijn ogen op en ziet een Man met een getrokken zwaard in Zijn hand. Jozua vraagt aan hem: Hoort U bij ons of bij onze tegenstanders? Hierop antwoordt Hij hem: Nee, maar Ik ben gekomen als Bevelhebber van Gods legermacht. Daarna geeft de Man, die waarschijnlijk een voorafschaduwing is van de Heere Jezus, hem bevel wat hij moet doen. Jozua gehoorzaamt en doet wat Hij zegt, en het gevolg is dat de muren van Jericho vallen en zijn eigen naam niet wordt geëerd (vgl. Hebr. 11:30).

Het beste wat wij nu kunnen doen, is de Heere God gehoorzamen en onze tijd gebruiken om de laatste opdracht van de Heere Jezus uit te voeren: 'U zult Mijn getuigen zijn'. In het leger mag je pas nieuwe orders aannemen, als de vorige uitgevoerd zijn.

De Heere Jezus zei ook: Wanneer nu deze dingen beginnen te gebeuren, kijk dan omhoog en hef uw hoofden op, omdat uw verlossing nabij is (Luk. 21:28). Mocht u of jij contacten hebben met Oekraïense mensen? Aarzel dan niet om ons te mailen voor Bijbels. Wij zijn dankbaar dat wij ze kunnen laten drukken. Wij zijn net zoals Esther nog hier voor een tijd als de onze!

WANT GOD NAM HEM WEG!

Gerard Kramer

Als deelnemers aan een Bijbelquiz moeten raden op welke oudtestamentische persoon bovenstaand zinnetje betrekking heeft, zal hopelijk snel de naam Henoch vallen (Gen. 5:21-24). Maar wanneer wij als gelovigen in onze tijd over iemand hetzelfde zeggen, bedoelen we er echt iets anders mee dan wat Henoch overkwam.

Toen ik nog bij mijn ouders woonde, belde mijn vader eens, terwijl ik het kon horen, een vrouw op met de vraag hoe het met haar zieke man ging. Ineens hoorde ik hem zeggen: 'Ach, heeft de Heer hem weggenomen?' Iedereen die dit leest, begrijpt wat er gebeurd was. Niemand denkt dat mijn vader het bericht te horen kreeg dat de zieke plotseling levend en wel naar de hemel was getransporteerd, en er hier op aarde dus ook geen begrafenis nodig was. Nee, de zieke was onverwachts overleden, en er moest daarom een begrafenis worden geregeld.

Over Henoch staat echter iets buitengewoons vermeld: 'Door het geloof werd Henoch weggenomen opdat hij de dood niet zag, en hij werd niet gevonden, omdat God hem had weggenomen; want vóór zijn wegneming heeft hij getuigenis verkregen dat hij God behaagd had' (Hebr. 11:5). Toen ik onlangs weer eens over dit merkwaardige gebeuren nadacht, realiseerde ik me dat Henoch vaak gezien wordt als een type van de gemeente, die voorafgaand aan het wereldwijde uur van de verzoeking (Openb. 3:10) zal worden 'opgenomen, de Heer tegemoet in de lucht' (1 Thess. 4:17).

Ik vroeg me toen af wat voor woord in de Septuaginta (de niet-geïnspireerde Griekse vert. van het Oude Testament) en in het Griekse Nieuwe Testament gebruikt werd bij de beschrijving van de 'wegneming' of 'opname' van Henoch. Zou daar hetzelfde woord worden gebruikt als bij de beschrijving van de opname van de gemeente?

De Schriftgegevens

In Genesis 5:24 staat als vertaling van de Hebreeuwse tekst: 'Enoch wandelde met God, en hij was niet *meer*, want God nam hem weg' (HSV). Het gaat om die laatste woorden. In de Septuaginta is 'nam hem weg' weergegeven als Gr. *metethèken*, een actieve aoristus van *metatithèmi*.

In Hebreeën 11:5, dat ik al geciteerd heb, staat 'werd weggenomen'; dat is Gr. *metetethè*, een passieve aoristus van datzelfde werkwoord *metatithèmi*. De woorden 'had weggenomen' gaan terug op Gr. *metethèken*, actieve aoristus van *metatithèmi* – precies zoals in de Septuagintaversie van Genesis 5:24. In Hebreeën 11:5 wordt daarnaast het bijbehorend zelfstandig naamwoord 'wegneming' gebruikt, en dat is de weergave van Gr. *metathesis*, afgeleid van het al genoemde Gr. werkwoord *metatithèmi*.

Dit werkwoord komt verder nog enkele keren voor in de Septuaginta en in het Griekse Nieuwe Testament, maar nergens meer in deze bijzondere betekenis. Toch is in bijna alle gevallen de basisbetekenis 'verplaatsen', 'overbrengen naar', vandaar 'veranderen' te horen.

Het werkwoord *metatithèmi* verder in de Septuaginta

Deut. 27:17	'Vervloekt is wie de grenssteen van zijn naaste verlegt!'
1 Kon. 21:25	'omdat Izebel, zijn vrouw, hem daartoe aanspoorde.'
Esth. 4:17s	verander/keer zijn hart tot haat van hem die oorlog tegen ons voert (gebed van koningin Esther in een apocriefe toevoeging).
Ps. 46:3	'al werden de bergen verzet naar het hart van de zeeën.'
Spr. 23:10	'Verleg de aloude grensstenen niet.'
Hos. 5:10	'De vorsten van Juda zijn als verleggers van grenzen.'
Jes. 29:14	'daarom, zie, ga Ik verder met wonderlijk te handelen met dit volk, wonderlijk en wonderbaar.'
Jes. 29:17	'totdat de Libanon zal veranderen in een vruchtbaar veld.'

Het werkwoord *metatithèmi* verder in het Griekse Nieuwe Testament

Hand. 7:16	'en zij werden overgebracht naar Sichem.'
Gal. 1:6	'dat u zo snel ... overgaat naar een ander evangelie.'
Hebr. 7:12	'Want als het priesterschap verandert, vindt er ook noodzakelijk verandering van wet plaats.'
Jud.:4	'goddelozen, die de genade van onze God veranderen in losbandigheid.'

Wordt dit woord gebruikt voor 'de opname'?

En nu het antwoord op de vraag die ik opwierp: wordt dit woord ook gebruikt voor 'de opname' van de gemeente? Nee. De in 1 Thessalonicenzen 4:17 gebruikte woorden 'wij ... zullen worden opgenomen' zijn de weergave van een passief futurum van Gr. *harpazoo*, dat voorkomt in:

- Mattheüs 11:12 ('wegrukken'); 12:29 ('roven'); 13:19 ('wegroven');
- Johannes 6:15 ('met geweld wegvoeren'); 10:12 ('roven'), 28,29 ('rukken');
- Handelingen 8:39 ('wegrukken'); 23:10 ('wegrukken');
- 2 Korinthiërs 12:2, 4 ('opnemen');
- Judas :23 ('rukken');
- Openbaring 12:5 ('wegrukken').

Ook hier in 1 Thessalonicenzen 4:17 gaat het om een 'wegrukken', vandaar het Duitse 'Entrückung' en het Engelse 'rapture' als aanduiding voor wat in het Nederlands doorgaans de 'opname' wordt genoemd: een supersnelle, miraculeuze verplaatsing van zowel de opgestane ontslapen

gelovigen als de op dat moment nog levende, veranderde gelovigen vanaf de aarde – precies zoals bij Henoeh!

HET BOEK PREDIKER

DEEL 18 - EEN EN AL VLUCHTIGHEID

Ger de Koning

Pred. 8:2-8 | Eerbied voor het door God gegeven gezag

Wijsheid wordt in de eerste plaats gezien in het zich buigen onder de regering die God heeft ingesteld (vers 2; Rom. 13:1-7). Daarop wijst de Prediker met nadruk als hij uitspreekt: 'Ik zeg.' Rekening houden met het door God ingestelde gezag is wijsheid. Wij moeten regeringen niet beïnvloeden. Ook als een regering onrechtvaardig is en willekeurige wetten maakt, is het wijsheid zich daaronder te schikken en niet in opstand te komen. Een voorbeeld van die houding zien we in Daniël en zijn vrienden (*Dan. 1:1-20*).

De Prediker gaat ervan uit dat de koning absolute autoriteit bezit (Spr. 24:21-22). Verzet tegen de koning is daarom dwaasheid, want door zijn autoriteit is hij sterker dan wij. Bovendien is het ongehoorzaamheid tegenover God, want God heeft hem die macht gegeven. Alleen ingeval de koning of de overheid iets van ons vraagt dat tegen Gods Woord ingaat, moeten we 'God meer gehoorzamen dan mensen' (Hand. 5:29).

Daarom hebben de vrienden van Daniël zich niet gebogen voor het beeld dat koning Nebukadnezar had opgericht ondanks zijn bevel dat iedereen daarvoor moest knielen. Aan dat bevel konden ze niet gehoorzamen, wat de consequenties ook waren (*Dan. 3:14-18*).

Aan onze gehoorzaamheid aan de koning als hoogste gezagsdrager in een koninkrijk ligt 'de eed aan God' ten grondslag (vgl. 2 Sam. 5:1-3; 2 Kon. 11:17; 1 Kron. 29:24). Die eed kan slaan op onszelf. Wij leggen geen eed in de gebruikelijke zin van het woord af; als wij echter zeggen ons te onderwerpen aan Gods Woord, dan houdt dat de verplichting in dat wij ons aan de koning onderwerpen. Wij verzetten ons dan niet tegen de koning en zullen nog minder tegen hem in opstand komen, maar zijn hem onderdanig (1 Petr. 2:13-16).

Het is verkeerd om ons aan de verplichtingen te onttrekken die we tegenover de koning hebben en ons in een opwelling van boosheid tegen hem te keren (*vers 3*). Als we haastig bij

Lees aub elke keer het tekstgedeelte erbij uit de HSV vertaling.

de koning vandaan gaan, geven we daarmee te kennen dat we hem niet langer erkennen. We kunnen menen daar onze redenen voor te hebben, bijvoorbeeld dat hij niet aan onze wensen of verwachtingen beantwoordt.

Het is 'een kwade zaak' een dergelijke houding aan te nemen en daaraan vast te houden, want de koning is de door God gegeven gezagsdrager. God heeft hem de zwaarmacht gegeven en hij oefent die uit zoals het hem behaagt. Dat kan op een goede manier zijn, maar ook op een kwade manier. Daarom moet niet de manier waarop hij regeert onze houding bepalen, maar de gezagspositie die hij van God heeft gekregen.

Dit is ook van belang voor andere gebieden van ons leven. Je kunt zo teleurgesteld raken in je echtgenoot, dat je besluit bij hem vandaan te gaan met de gedachte dat je gelukkiger wordt met een nieuwe echtgenoot. Je kunt in de gemeente vanwege een kleinigheid teleurgesteld worden in de leiders. Sommige mensen gaan daarom daar dan weg, in de veronderstelling dat ze dit soort frustraties niet bij een andere gemeente zullen ervaren. Dit principe geldt ook voor de baan die we hebben. Het 'groener-gras-syndroom' – het idee dat het gras bij de burens altijd groener is – is misleidend. Met onze pogingen om onze problemen te ontvluchten kunnen we bij onszelf, en ook bij anderen, veel verdriet en pijn veroorzaken.

Er is geen kans om aan de koning te ontsnappen, want 'hij heeft veel ogen, veel oren en veel en lange handen'. De macht van de koning is onbegrensd. We zien dat bij een goede koning als Salomo (1 Kon. 2:29-46), en bij een slechte koning als Herodes (Matt. 14:9-10). Het gaat hier om de macht als zodanig, niet om de manier waarop die wordt uitgeoefend.

De Heer Jezus roept nergens op om een kwade macht omver te werpen. Hij heeft Zich ook onderworpen aan de heersende macht van de Romeinen, hoe corrupt die macht ook was. Hij zegt tegen de goddeloze Pilatus: 'U zou geen enkele macht [of: gezag, bevoegdheid] tegen Mij hebben, als het u niet van boven gegeven was' (Joh. 19:11). De Heer erkende de positie van Pilatus. Later zal Pilatus zich voor

Hem moeten verantwoorden over de manier waarop hij met die aan hem verleende macht is omgegaan. Dat was toen nog niet aan de orde.

De reden waarom het wijs is om te doen wat de koning zegt, is *'omdat het woord van de koning zeggenschap heeft'* (vers 4). Er gaat macht van zijn woorden uit. Zijn woord heeft gezag en er moet aan worden gehoorzaamd. We zijn verplicht te voldoen aan wat hij ons oplegt (vgl. 1 Sam. 8:10-18). Hij heeft de macht gekregen om te regeren, niet wij.

De koning staat boven zijn volk. Wij kunnen hem niet ter verantwoording roepen. Zijn macht is een afspiegeling van de regeringsmacht van God, Die wij ook niet ter verantwoording kunnen roepen (Job 9:12; Jes. 45:9; Rom. 9:20).

Als we het gebod dat de koning heeft uitgevaardigd in acht nemen, zullen we geen kwaad van hem te duchten hebben (vers 5). Dit is het directe loon van God voor goed gedrag (Rom. 13:3-4). Hoe slecht sommige regeringen ook zijn, zonder regering is er anarchie. Het is beter een slechte regering te hebben dan geen regering.

Wie de wil van de koning kent en daarmee rekening houdt, toont dat hij een wijs hart heeft. Een wijze doet op de juiste tijd en bij de juiste gelegenheid op de juiste manier wat de koning van hem verwacht. De hoogste wijsheid is zich te onderwerpen aan het gebod dat het hoogste gezag heeft uitgevaardigd. Een bijkomend gevolg is dat het leven daardoor veel gemakkelijker wordt. In het algemeen krijg je geen problemen met de koning als je doet wat hij heeft gezegd. Wie zich netjes aan de snelheid houdt, loopt geen kans op een bekeuring.

Het in acht nemen van het gebod geldt in de hoogste mate voor de geboden van God. Alle geboden van God zijn geboden ten leven. Wie zich daaraan houdt, zal het goede en niet het kwade ondervinden. Geboden zijn er om ons op de weg van gehoorzaamheid veilig en gelukkig te laten zijn. Het is de weg van zelfbehoud en van harmonie met onze omgeving. Het grote gebod voor ons is het gebod dat wij elkaar liefhebben. *'Daarom is de liefde [de] vervulling van [de] wet'* (Rom. 13:10). Liefde zal nooit tot de overtreding van enig gebod van de wet voeren, maar juist elk gebod van de wet vervullen.

Het hart van de wijze denkt na over de tijd waarin hij leeft en de gelegenheid die hij heeft om te leven. Hij kan de beslissingen van de overheid doorzien in het licht van de omstandigheden en weet hoe hij zich daartegenover moet gedragen. De wijze kent de tijd van God en ziet de gelegenheid of procedure om te handelen. Voorbeelden van zulke wijze mensen zijn Jonathan ten opzichte van David (1 Sam. 19:4-6), Nathan ten opzichte van David (2 Sam. 12:1-14) en Esther ten opzichte van Ahasveros (Esth. 7:2-4).

Als een mens de geboden overtreedt, is het gevolg dat *'het kwaad ... overvloedig over hem'* komt (vers 6). Dit gebeurt naar de regel van zaaien en oogsten die aan elke handeling verbonden is (Gal. 6:7). Als de tijd en de gelegenheid er rijp voor zijn, komt de oogst, in welke vorm dan ook.

'Elk voornemen', ook de beslissing van een regering, vindt plaats in een bepaald tijdsgericht dat ook de gelegenheid voor die bepaalde gebeurtenis biedt. Omdat de wereld in de zonde ligt, komt alles wat er gebeurt niet ten goede van de mens, maar brengt het een overvloedig kwaad over hem. Het kan in het begin lijken alsof het beter gaat omdat de

mens meer te besteden heeft, maar de welvaart wordt zijn dood. *'Het kwaad'* kan ook bestaan uit frustratie, stress, verwarring en desoriëntatie. Het zijn dingen die het leven bijzonder onaangenaam maken.

Alles wat de mens zonder God bezit of uitvindt, voert hem naar het verderf. Sommige uitvindingen kunnen wel de duur van zijn leven rekken, maar niet de kwaliteit ervan. Vaak neemt met de duur namelijk ook de smart toe. Om daarvoor een 'uitweg' te bieden is 'vrijwillige euthanasie' bedacht, zodat een mens een einde aan zijn leven kan (laten) maken. Wie denkt eraan dat hij daarna in een kwaad komt waar hij in eeuwigheid niet uit bevrijd kan worden en het kwaad altijd overvloedig over hem zal zijn?

Het kwaad van vers 6 wordt vooral veroorzaakt door het feit dat de mens geen grip heeft op de toekomst, *'hij weet niet wat er gebeuren zal'* (vers 7). De mens zonder God weet niets over de toekomst. Niemand kan hem die vertellen, zeker de waarzeggers niet. Alleen God kent de toekomst en weet wat er zal gebeuren (Jes. 46:10-11). Hij maakt die toekomst ook bekend en zegt wanneer bepaalde dingen gebeuren. Met het oog op de toekomst waarschuwt Hij de mens.

Voor de mens die niet op God vertrouwt, wordt de onzekerheid van de toekomst een drukkende last die hem tot waanzin voert (Luk. 21:25-26). Hij wil graag weten hoe de politiek zich ontwikkelt en hoe de wereldeconomie zal verlopen, zodat hij de juiste beslissingen kan nemen en winst zal boeken. Dit geldt voor speculaties, maar ook voor een opleiding en aankopen.

Er worden vier dingen genoemd die een grens stellen aan elk gezag (vers 8). Het zijn dingen die bewijzen dat de mens niet in staat is de omstandigheden naar zijn hand te zetten:

1. *'Er is geen mens die macht heeft over de geest, om de geest in te houden.'* Het woord voor 'geest' is ook 'wind' of 'adem'. Over dit alles heeft de mens geen zeggenschap. De adem of geest van de mens is in Gods hand (Dan. 5:23), wat inhoudt dat God macht heeft over leven en dood. God geeft de geest of adem en Hij houdt die ook in of neemt die terug.

Een andere gedachte is dat een mens geen macht heeft over de geest van een ander, zoals hij dat ook niet heeft over zijn eigen geest. We zien dat bijvoorbeeld bij Nebukadnezar, die wil dat zijn wijzen hem vertellen welke droom hij heeft gehad (Dan. 2:1-12). Dat is natuurlijk een onmogelijke en dwaze vraag. Er blijkt dan ook dat hij met al zijn macht niet in staat is hun geest zodanig te beïnvloeden, dat zij hem zijn droom vertellen.

2. De mens heeft ook *'geen zeggenschap over de dag van de dood'*. Die zeggenschap heeft alleen God (Deut. 32:39). Onze tijden zijn in Zijn hand (Ps. 31:16; 39:5; Job 14:5). Als de mens zelf een einde aan zijn leven maakt en ook nog eens de dag en het middel ervan bepaalt, lijkt het alsof hij spot met dit woord van God. Hij beseft echter niet dat hij tot die daad wordt aangezet door de mensenmoordenaar van het begin, de satan, de grote tegenstander van God. Het leven van een mens wordt bepaald door God, of onder toelating van God door de satan en niet door hemzelf.

3. *'In [deze] strijd'*, dat is de strijd tegen de dood, *'is geen vrijstelling'*. Het woord *'vrijstelling'* zinspeelt op de verplichting tot militaire dienst van alle Israëlitische mannen van boven de twintig jaar (Num. 1:3). Daarvan

werden bepaalde categorieën vrijgesteld (Deut. 20:5-8). Van de strijd die de Prediker bedoelt, de strijd tegen de dood, geldt voor niemand een uitzondering. Er is voor niemand 'vrijstelling in [deze] strijd', niemand ontkomt aan de strijd met de dood, een strijd die hij altijd verliest. Iedereen is een zondaar en heeft met het gevolg van zijn zonden te maken: de onvermijdelijke dood (Rom. 6:23).

4. Ook 'de goddeloosheid laat de bedrivers ervan niet ontkomen' aan de dood. Wat de goddeloze in zijn goddeloosheid ook aan trucs bedenkt om eraan te ontkomen, het is zinloos. In rouwadvertenties lees je wel eens dat iemand 'de ongelijke strijd verloren' heeft. Het gaat dan bijvoorbeeld over de strijd tegen een ongeneeslijke ziekte waaraan iemand is overleden.

De voetballer Johan Cruyff – verkozen tot Europees voetballer van de twintigste eeuw – zei op een bepaald moment dat hij in zijn strijd tegen de kanker in zijn lichaam met 2-0 voorstond in een wedstrijd die nog niet was afgelopen. Hij voegde eraan toe: 'Maar ik weet zeker dat ik als winnaar uit de strijd kom.' Wat een aanmatigende kortzichtigheid. Hij heeft de strijd verloren en is niet aan de dood ontkomen. Hij is in maart 2016 gestorven. Zijn dood werd bekendgemaakt met de woorden dat hij 'na een felle strijd tegen kanker' is overleden.

DE HEILIGE STAD

OPENBARING 11

Het boek Handelingen vertelt ons het verhaal van de stichting van de gemeente als het getuigenis van God op aarde. Dit impliceert de terzijdestelling van Jeruzalem, wat betreft de speciale positie die het voor God innam. Kort daarna werd Jeruzalem vernietigd. Vanaf dat moment hebben we geen spoor meer van een plaats die door God als heiliger wordt erkend dan een andere.

Individuele worden erkend als onderdeel van de gemeente. Plaatselijke gemeenten worden in de brieven erkend, maar van de steden zelf wordt in het Nieuwe Testament, in de huidige genadetijd, nooit gezegd dat ze recht hebben op bijzondere aandacht van de kant van God.

Pas in het elfde hoofdstuk van het boek Openbaring zien we weer een plek op aarde die *opnieuw* positief wordt genoemd als het doel van speciale belangstelling van Gods kant. Het is op deze uitverkoren plek, ondanks al het kwaad dat daar is en ondanks alle goddeloosheid van de naties, dat we een nieuw getuigenis vinden dat op wonderbare wijze wordt gehandhaafd.

Bron: Le Messenger Evangélique 1860 pp. 160

BESTUDEER DE SCHRIFTEN

Vragen

1. Wie was de eerste vrouw die de Heere ging raadplegen?
2. Welke profeet zag een visioen van de Heere die bij het altaar stond?
3. Hoeveel valse getuigen werden er uiteindelijk gevonden, om de Heere Jezus aan te klagen voor de hogepriester, de Schriftgeleerden en de oudsten?

Antwoorden

1. Rebekka (Gen. 25:22).
2. Amos (Am. 9:1).
3. Twee (Matt. 26:57-66).